

Bedő Albert
emlékéremmel
kitüntettek

Rádi József

erdőmérnök

1994-től a Helyi Csoport elnöke. Aktívan részt vesz az egyesület élet munkájában, a különböző rendezvények szervezésében, szakmai bemutatók megtartásában. Hatékony közreműködésével létesült Pörbölön az Erdészeti Múzeum és az Erdei Iskola.

A Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság Bajai Erdészetét vezette 26 éven át. A veszteséges erdészethől – munkatársaival – kiváló eredményeket elérő termelőegységet alkotott. Része volt a világrekord terítéket elérő lenesi fácsan telep és fácsanoserdő létrehozásának. Az érsekcsanádi fűrészüzem is eredményesen működött erdészetvezetői irányításával.

Kiváló nemes nyárasok, fűzesek dicsérik az ő és munkatársai munkáját. Termelési vezérigazgató-helyettesként küzdött Gemenc megmentéséért.

1977-től vezeti a pörböllyi és dávodai fűrészüzem rekonstrukcióját. Sikertől munkatársaival bebizonyítani, hogy nemcsak privatizált üzem képes nyereségesen működni. Segíti a Gemenci Erdei Vasút felújítási munkáit, s igyekszik megmenteni hazánk egyetlen faanyagszállító hajóállomását.

Részt vett az ÁPV Rt. természetvédelmi problémákkal foglalkozó „ad hoc” bizottságában. Fakitermelési megtakarításai révén megmaradt a Bajai Erdészet Veránkai Kerületének páratlan szépségű közel 100 ha-os rezervátuma. Kemény harcot vívott a természetvédőkkel, melynek eredményeként a bédai és szekszárdi üzemtervek lettek egyben a Kezelési Tervek is. Sikertől elérni, hogy a tájidegen fafajokat hosszú távon (80 év) lehessen lecserélni. Mindig a csoportmunka híve volt, s munkatársaival közösen érte el a jó eredményeket.

Dr. Pethő József

erdőmérnök

1966-tól kezdve tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek. Tizenhét évig az OEE Szombathelyi Csoportot titkárként, majd elnökként vezette. Az Erdőhasználati Szakosztály elnöke lett 1998-ban.

1966–67 között a Szombathelyi Erdőrendezésben kezdte szakmai életútját, majd a Szombathelyi Erdészeti Rt.-nél és annak jogelődjénél dolgozik.

Megszerzi fahasználati és faanyag-mozgatási szakmérnök diplomáját, műszaki doktorátust tesz fahasználati témakörben.

A 2000-es évben a Savaria Tudományos Társaság állandó tagjai közé fogadja. Szűkebb hazájában is képzett és legtöbbet tévő erdőgazdálkodási szakembernek tartják.

Magyarországon egyik úttörője – és máig elismert szakembere – a kiszállító szerelvényes fahasználati mód elterjesztésének. A Fa-használati Szakosztály elnökeként komoly tudományos és műszaki tevékenységet folytatott. A szakosztályülések témáinak kialakításakor mindig sikerrel igyekezett a legfrissebb tudományos és gyakorlati eredményeket tagtársaival megismertetni, megvitatni.

1992. január 1-től a Szombathelyi Erdészeti Rt. vezérigazgatója – evvel egyben első számú felelőse a gazdaság szakmai és pénzügyi munkájának.

Kiváló gazdasági és szakmai eredményére legjobb példa az 1992-es gazdasági év, amely a jogelődötől örökölt 100 milliós veszteség átvállalása mellett már az első évben – a többi erdészeti Rt. eredményével összehasonlítva is – jelentős nyereséggel zárta az évet.

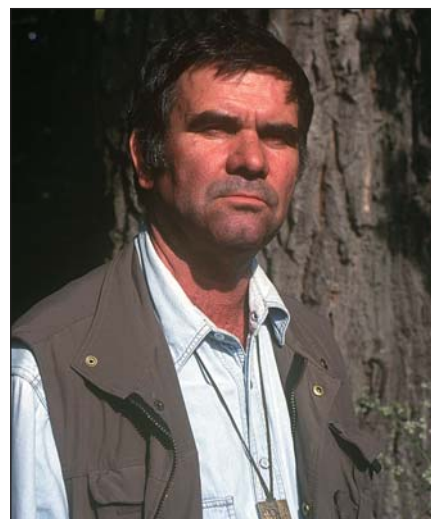
Mint első számú vezetőnek, komoly érdekei vannak az egyesület anyagi és erkölcsi támogatásában, országos szintű fejlődésében.

Erkölcsi és etikai elvei példaként állíthatók a fiatalabb generációk számára.

Emberi tulajdonságaiban mindig a humánus dominál, a problémák megoldásában mindig ez áll az első helyen.

Pápai Gábor

erdőmérnök

Pápai Gábor 1990 óta az EL főszerkesztőjeként az évszázados lapunk történetében új fejezetet nyitott, de még ennél is fontosabb, hogy igyekszik megismertetni a társadalmat „velünk”, röviden: kitörni saját, szűk szakmai körünkből.

„Ember és az erdő” című videofilm-sorozat írója, szerkesztőjeként az ifjúság körében végez felbecsülhetetlen értékű munkát. A határon túli erdész-társadalommal, elsősorban az erdélyivel kialakított kapcsolatokkal, szakkikkek, szakkönyvek megjelentetésének elősegítésével, tanulmányutak szervezésével stb. hozzájárul mindkét oldal erdőgazdálkodásának fejlesztéséhez.

A „Csemetekert” és az „Erdőgazdák könyve” című kötetek szerkesztőjeként az erdészeti szakmai ismeretek népszerűsítője.

Megszállottan keresi szakmánk helyét a társadalomban, és építi a hidakat a „nem erdészekkel”. Az eddig elmondottakon kívül néhány példa erre: „Így látom az erdőt” című több ezer gyermeket megmozgató pályázat, a vigándpetendi nemzetközi fafaragó tábor, négy könyv teljes fotóanyagának elkészítése, a szakmától független lapokban való publikálás (Környezetvédelem, Élet és Tudomány, Magyarok Világlapja), nyilvános vitaforumon való szereplés.

Itt kell megemlíteni és kiemelni az „Erdészportrék” című videofilm-sorozat elkészítését (talán nem is szabad múlt időben írni, hiszen a sorozat még folytatódik). Ez a vállalkozás szakma- és kultúrtörténeti szempontból is rendkívüli érték. Kevés szakma büszkélkedhet ilyenrel.

Annak érdekében, hogy szélesebb közönséghez – és nem csak a szakközönséghez – is eljuthasson ez az egyedülálló riport-sorozat szerkesztett változatban, könyv alakban is (eddig már két kötetben megjelent).

**Kaán Károly
emlékéremmel
kitüntettek**

Papp László

erdőmérnök

Műszaki vezetőtől az igazgatóig végigjárta az összes ranglétrát, úgy, hogy közben volt felügyelő, erdészvezető, osztályvezető és főmérnök is. Kiváló teljesítményt nyújtott erdészvezetőként is, hiszen a Bátaszéki Erdészet a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság legjobb erdészete volt, s a dombvidéki természetes felújításokban is maradandót alkotott. Az erdők, amelyek irányítása alatt cseperedtek fel, most már meggyőzően bizonyítják a szakemberek áldozatos munkáját.

Igazgatósága idején ért el a gemenci vadgazdálkodás egyazon évben kétszer is világrekordot. (Karapancsai gím világrekord és a lenesi fácánteríték.) Ezeknek a vadászatoknak zökkenőmentes megszervezése nem volt kis feladat, nemcsak a közvetlen irányítóknak, hanem a vezérigazgatóknak sem, mert kormánytagok vadászatról lévén szó, meglehetősen körültekintő munkát igényelt. Tökéletesen élvezte a felső vezetés bizalmát, mely az ezirányú munkák elvégzéséhez alapvetően szükséges volt.

A mai napig is a gazdaság boldog békeidejének nevezik a vezetése alatt eltöltött éveket, amikor minden ágazata sikerágazata volt Gemencnek.

A műszaki fejlődést fontosnak tartotta, ezért támogatta Érsekcsanád és Pörböly faipari fejlesztését, a közelítési és erdőápolási munkák gépesítését.

Szorgalmazta a rontott nemesnyár állományok átalakítását.

Ember a szó nemes értelmében, aki bízta és hagyta munkatársait eredményesen dolgozni.

Erdészeti egyesületi helyi csoportjának hosszú ideig volt elnöke.

Dr. Mátrabérci Sándor

erdőmérnök

Dr. Mátrabérci Sándor 1965. augusztus 1-től szolgált a zalai erdőket. 25 évet töltött műszaki vonalon.

1970-től tevékeny résztvevője a műveleti gépesítés végrehajtásának, az új technológiák bevezetésének, adaptálásának.

Gépészmérnöki diplomáját jól kamatoztatva géptervezéssel, adaptációk és összeépítések megvalósításával gazdagította az erdészeti gépek palettáját (tuskókiemelő, csemetekerti vetőgép, tekercsbe iskolázó gép, Warynsky átalakítás faanyag rakodásra, hidraulikus daru és processzor összeépítés, közelítő MTZ, Zetor+HIAB/KCR összeépítések, faanyagszállító tehergépkocsi felépítmények).

1980-tól a fejlesztési osztály vezetőjeként irányítja a teljes körű vállalati műszaki fejlesztést, a koncepciótól az üzembe helyezésig (erdőfeltárások, vadászházak és erdészeti központok korszerűsítése, fűrészipari fejlesztések, URH rendszer stb.).

„Fő műve” a letenyei furnér- és falemezüzem zöldmezős beruházásának megvalósítása.

A nyolcvanas években a Mezőgazdasági Könyvkiadó megbízásából három kötet „Géptan” tankönyv megírásával járult hozzá az erdészeti és faipari szakközépiskolai oktatás tankönyv hátterének megteremtéséhez (ma is ezekből a tankönyvekből tanítanak a szakközépiskolában).

Nagyszerűen párosult munkássága alatt az elméleti tudás és a gyakorlat részéről megkívánt igényesség.

Tizenhárom éve védte meg egyetemi doktori disszertációját „A fahasználat energia-felhasználásának racionalizálása” c. témakörben.

Az erdőgazdaságnál és az OEE Gépesítési Szakosztályában végzett kiemelkedő, szorgalmas munkájával jelentős mértékben járult hozzá az erdőgazdálkodás műszaki fejlesztéséhez.

Dr. Rácz József

erdőmérnök

1960-tól 1996-ig, nyugdíjba vonulásáig a Soproni Egyetem (Erdőmérnöki Főiskola, Erdészeti és Faipari Egyetem) oktatója. 1977-től nyugdíjazásáig egyetemi docensként dolgozik. Az erdészeti szállításban, az útépítés és a vízgazdálkodás magas szintű oktatásával hozzájárult ahhoz, hogy e szakmai területeken jól képzett erdőmérnökök kerültek ki a gyakorlatba.

1981 és 1984 között az Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese, 1993-tól nyugdíjba vonulásáig az Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék vezetője.

Több, mint 220 km erdészeti út tervezését irányította főtervezőként, emellett tervezett 3 víztározót, és elkészítette 3 fűrésztelep teljes tereprendezési, úthálózat- és térburkolási tervét is.

1971-ben műszaki (egyetemi) doktori címet szerzett „az erdészeti vontató csörölők” témakörében. E szakterületen az ország egyik legismertebb szakértőjeként tartják számon.

Részt vett az Erdészeti szállítástan című tankönyv megírásában.

Jelentős szerepe volt az Erdészeti vízgazdálkodás című tantárgy kidolgozásában. Társszerzőként több fejezet megírásában vett részt a Mezőgazdasági vízgazdálkodás című tankönyv elkészítésében. Mindösszesen 25 könyv, könyvrészlet és egyetemi jegyzet írásában vett részt.

Az általa oktatott tantárgyakhoz kapcsolódóan számos kutatási és műszaki fejlesztési munkát végzett. Tanulmányai, szakcikkei jelentek meg az erdészeti anyagmozgatás, a csörölős anyagmozgatás, valamint a biológiai jellegű vízpartvédelem témakörében is. Vizsgálatokat folytatott a közúti közlekedés vízszennyező hatásairól az autópályák esetében.

Az OEE Erdőfeltárási Szakosztályában szakmai tudásának átadásával jól szolgált az erdészeti útépítés elméletének és gyakorlatának magas szintre történő fejlesztését.